

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 5. februar 2008
Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2007-740-0246
Dok.: HAA40446

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 3, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 31. januar 2008 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om retsafgifter og arveloven (Retsmægling m.v.) (L 17).

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 3 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om retsafgifter og arveloven (Retsmægling m.v.) (L 17):

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 31/1-08 fra Mediationsinstituttet, jf. L 17 - bilag 7.”

Svar:

1. I henvendelsen af 31. januar 2008 har Mediationsinstituttet udbygget de argumenter imod en vedtagelse af lovforslaget om retsmægling, som Justitsministeriet kommenterede i besvarelsen af spørgsmål nr. 2 om Mediationsinstituttets henvendelse af 28. januar 2008 vedrørende lovforslaget.

2. Som det bl.a. fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 2, er Justitsministeriet ikke enig i, at den foreslåede ordning med retsmægling vil påvirke borgernes respekt for domstolene negativt.

Det vil være et væsentligt element i retsmæglerens opgave klart at definere sin rolle over for parterne, og det er også forudsat, at det enkelte dommerembedes procedure for information af parterne om muligheden for retsmægling tilrettelægges således, at det sikres, at parterne får en korrekt opfattelse af mæglerens rolle.

Endelig er der i den gennemførte evaluering af forsøgsordningen med retsmægling ikke noget der peger på, at dommernes deltagelse i retsmægling svækker den almindelige tillid til domstolenes virksomhed.

3. Mediationsinstituttet har endvidere anført, at statsapparatet ikke er velegnet til at udvikle nye forretningsområder, og at gratis mediation ved domstolene derfor langsomt vil ”visne” som reelt alternativ til en retssag.

Som der nærmere er redegjort for under pkt. 2.4.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger, har erfaringerne fra den eksisterende forsøgsordning været meget positive. Næsten to tredjedele af de sager, der er henvist til retsmægling, er blevet sluttet med et forlig. Evalueringen af forsøgsordningen har vist, at retsmæglingen samlet set i langt hovedparten af sagerne og af langt hovedparten af de involverede vurderes som vældig positiv og som en konfliktløsningsform, der indebærer en række fordele. Blandt såvel retsmæglerne som parterne og partsadvokaterne er der

stor opbakning til forsøgsordningen, og et stort flertal vil anbefale, at ordningen videreføres.

På den baggrund finder Justitsministeriet ikke, at der er grundlag for at frygte, at retsmægling som konfliktløsningsmiddel ved domstolene ikke vil blive brugt fremover.

4. Ifølge Mediationsinstituttet bør man indføre en ordning efter engelsk forbillede, hvor dommere ikke kan fungere som retsmæglere. Mediationsinstituttet anfører i den forbindelse, at erfaringer fra udlandet viser, at dommere er de dårligst egnede af alle grupper til at fungere som retsmæglere.

Som det fremgår af Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende lovforslaget, har Retsplejerådet i sit arbejde inddraget erfaringer med mægling/mediation i andre lande, herunder erfaringer fra England. Efter den engelske ordning foretages mægling af private mediatorer for parternes egen regning.

Med hensyn til spørgsmålet om dommers egnethed til at fungere som retsmæglere er Justitsministeriet som anført i ministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 2 enig med Retsplejerådet i, at dommerne med deres baggrund som jurister principielt vil have de samme forudsætninger som advokater for ved relevant efteruddannelse at tilegne sig de fornødne kompetencer til at fungere som retsmæglere. Som det fremgår af pkt. 3.6.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er det endvidere Retsplejerådets opfattelse - hvilket Justitsministeriet er enig i - at erfaringerne fra forsøgsordningen taler for, at både dommere og advokater bør kunne fungere som retsmæglere. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til, at det af evalueringen af forsøgsordningen fremgår, at der har deltaget ”dommermæglere” i 59 % af retsmæglingerne, og at det ikke synes at have nogen betydning for mæglingens resultat mv., om mægleren er dommer eller advokat.

Det kan endelig oplyses, at der for tiden i EU-regi arbejdes på et direktivforslag om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område, som også omfatter mægling, der ledes af en dommer, som ikke er ansvarlig for en retssag om den pågældende tvist.

5. Mediationsinstituttet har endelig rejst nogle spørgsmål vedrørende de økonomiske konsekvenser af lovforslaget og har i den forbindelse bl.a.

anført, at det er et sundt princip, at de, der benytter en ydelse, selv betaler herfor.

Justitsministeriet skal bemærke, at næsten to tredjedele af de sager, som er henvist til retsmægling under forsøgsordningen, ifølge evalueringen af ordningen er blevet sluttet med et forlig, jf. pkt. 3 ovenfor.

Merudgifterne til dommer- og advokatmæglere forventes at udgøre 3 mio. kr. årligt. Der henvises til pkt. 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger, hvor der er nærmere redegjort for lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.